

ZATERDAGS

toen ik mijn gordijn openschoof stond er een treintje
op het nooit gebruikte spoor voor mijn huis

die dag liepen in de straat alleen mensen die een zwarte jas droegen
er was een hek waarlangs postbodes in en uit zwermden
auto's waren antracietkleurig en alle huizen te koop

die dag lukte het weer niet om met verkleinwoorden de wereld te dwingen
ook al stond voor mijn raam het treintje met de ronde koplampjes
en had iemand de hele winter in vierentwintig uur gestopt

dat is de man die zichzelf speelt conducteur en machinist is
door een koud fluitje gilt met een spiegelei zwaait de deuren sluit

JOCHEM STRONKHORST

hij wordt geboren op de eerste dag
in het centrum steken ze vuurwerk af
bollen licht boven de stad
het geschreeuw komt even later
kaatsend tegen de flats

hij ruikt zo zoet dat we hem
Jochem noemen omdat hij blond is
en Stronkhorst naar zijn moeder
de wereld is kleurig en aangeveegd
dat zijn dingen die je vergeet

een woord als appelstroop
moeten we opschrijven
voor als hij later groot is
zelf beslissen kan
schoonheid ziet

hij wordt iemand die iedereen kent
zelfs je ouders herinneren zich hem
zat hij altijd in die stoel bij het raam? vraag je
daar zat hij zullen ze antwoorden
je ziet hem zitten onder de lamp

hij is de schok van herkenning
als hij op plaatsen komt van toen

EERHERSTEL VAN DE BRIEF

kaarten met gezichten sturen ze
uitsnedes zonder benen of letters
langs een onderbroken lijn met een schaar
de eeuwigheid begint bij het pijltje

van sommigen ken ik het handschrift niet
ik krijg tekeningen met rode strepen waar het alfabet zich in verstoppt
ik krijg een vrouw in een open raam en een paard
aan een vreemd strand een kind dat ik me herinner

ze sturen talloze lege vellen zonder afzender
een postelastiek om mijn hoofd
en het gebod om te schrijven
ik krijg de heilige Rita voor onmogelijke zaken

DE DOOD ZIT IN EEN BOOM

stel nou lief dat dit je laatste dag is
wat moet ik dan afmaken

over zeven jaar als mijn lichaam zich heeft vernieuwd
er zelfs niets meer aan mij is dat jij hebt aangeraakt

waarom moet ik met anderen

de dood zit in een boom
verscholen tussen de bladeren

vandaag geen bomen lief kom niet in hun buurt
laten we in bed blijven

naar elkaar kijken

GESPREK

dezelfde zeemeeuw staat
op elke lantaarnpaal in de straat

het licht kleurt jou oranje
mij raakt niets

lucht lekt via glazen torens
tussen de tramrails naar de singel

ik ben opgestaan van ons bankje
alles is gedaan er is geen god

NEERWAARTS

ik ken een man die 150 kersenbomen kocht
omdat hij daar zin in had
zijn vrouw vraagt waar hij die wil laten

hij plant ze ondersteboven tegen de hanenbalken
er komt al zo lang niemand in de schuur
dat flarden van zinnen als stof op de planken liggen

de man huurt een week lang een bijenvolk
zijn vrouw houdt haar mond pakt uit de kelder
een bezem voor het geval dat

hij oogst een wasmand vol kersen
ze weigert er jam van te maken
versiert het bed met vlekken

JULI

de eksters veren op het midden van de trampoline
bij de groenteboer op het plein pikt een kauwtje druiven
in het tegenlicht van zijn vlucht geeft de buit licht

eens in de twee weken worden de papegaaien natgespoten
de rode van vijfendertig fluit mijn ringtone
hij is niet te koop

als het eindelijk begint te waaien
luchten de burens hun tapijt over de rand van de galerij
ik betrap de kraai met een bek vol pluizen op heterdaad